RAPPORT TER TERECHTZITTING
in zaak 42/86 *

I — Juridisch kader

Hoofdstuk 39 van het gemeenschappelijk douanetarief (hierna: GDT) heeft als opschrift: „Kunstmatige plastische stoffen, ethers en esters van cellulose, kunstharsen en werken daarvan". De aantekeningen daaronder bevatten een opsomming van de stoffen en werken die niet onder het hoofdstuk vallen. Onder meer zijn daarvan uitgesloten: „zadel- en tuigmakerswerk (post 42.01), marokijnwerk, foedraalwerk, reisartikelen en andere artikelen bedoeld bij post 42.02". Voorts blijkt uit de toelichtingen van de Internationale Douaneraad (hierna: IDR) op post 39.07, dat deze

„een grote verscheidenheid omvat van al dan niet afgewerkte artikelen, en in het bijzonder vlakke artikelen van andere dan vierkante of rechthoekige vorm, zomede holle artikelen en artikelen met reliëf, verkregen door stansen, stampen of ponsen, vormen, persen, gieten of enigerlei andere bewerking."

Verder zijn volgens deze toelichtingen van post 39.07 uitgesloten:

„reisartikelen (valiezen, reiskoffers, enz.) boodschappentassen, dameshandtassen, tekenportefeuilles, aktentassen, geldbeurzen en portemonnaies, toiletdozen en toiletzakjes, gereedschapstassen en gereedschapszakken, tabakzakken, foedralen, etuis, kistjes, dozen en koffers (voor wapens, enz.) en dergelijke bergingsmiddelen van kunstmatige plastische stoffen in vellen, welke behoren tot post 42.02".

Hoofdstuk 42 van het GDT heeft als opschrift: „Lederwaren; zadel- en tuigmakerswerk; reisartikelen, dameshandtassen en dergelijke bergingsmiddelen; werken van darmen". De aantekeningen daaronder bevatten een opsomming van de voorwerpen die niet onder hoofdstuk 42 vallen; koffers en attaché-cases worden daarbij niet vermeld. Verderop in het hoofdstuk wordt post 42.02 als volgt omschreven: „Reisartikelen (reiskoffers, valiezen, hoededozen, reiszakken, rugzakken, enz.), boodschappentassen, dameshandtassen, tekenportefeuilles, aktentassen, geldbeurzen en portemonnaies, toiletdozen en toiletzakjes, gereedschapstassen en gereedschapszakken, tabakszakken, foedralen, etuis, kistjes, dozen en koffers (voor wapens, muziekinstrumenten, kijkers, juwelen, flacons, boorden, schoenen, borstels, enz.) en dergelijke bergingsmiddelen, van leder, van kunstleder, van vulcanfiber, van kunstmatige plastische stoffen in vellen, van karton of van textiel".

Voorts precizeren de IDR-toelichtingen bij post 42.02:

„Bedoelde artikelen kunnen soepel zijn — zoals marokijnwerk — doordat er geen geraamte of steunmateriaal in is verwerkt; zij kunnen echter ook stijf zijn, indien het materiaal waaruit zij zijn vervaardigd is aangebracht op een geraamte of doordat het geheel is verstevigd door het verwerken van steunmateriaal."

Die toelichtingen vervolgen:

„Bedoelde artikelen kunnen zijn vervaardigd van leder of kunstleder, karton, vulcanfiber, kunstmatige plastische stoffen in vellen of weefsel (vilt en gebonden textielvlies daaronder begrepen). Artikelen van hout, van metaal, enz., worden ook onder deze post ingedeeld, mits zij aan de buitenzijde geheel of voor het grootste deel met een der hiervoor genoemde stoffen zijn bekleed."

* Procestaal: Frans.

II — De feiten en het procesverloop

De feiten dateren van 1979, in welk jaar de vennootschap Artimport in Frankrijk aangifte deed van de invoer (onder post 42.02 B van het GDT) van koffers en „attaché-cases" van herkomst uit Taiwan. Het staat vast, dat de litigieuze produkten zijn vervaardigd uit gelamelleerde kunstmatige plastische stoffen, gehard in een gietvorm of door persen, zonder dat er enig geraamte of steunmateriaal in is verwerkt. De douane was van oordeel, dat de produkten onder post 39.07 E IV van het GDT vielen (invoerrecht 17,6%) en niet onder post 42.02 B (invoerrecht 7,5%); dit zou *a contrario* zijn af te leiden uit het feit dat post 42.02 B van toepassing is op de artikelen die soepel zijn doordat er geen geraamte of steunmateriaal in is verwerkt, of die enkel stijf zijn dank zij het verwerkte steunmateriaal. Zij concludeerde dat voorwerpen die, zoals de betrokken koffers en attaché-cases, hun stijfheid danken aan het materiaal waaruit zij zijn vervaardigd, niet onder post 42.02 B vallen. De door de douane van Artimport gevorderde som bedraagt 32 708,18 FF, zijnde het verschil tussen de invoerrechten overeenkomstig de twee betrokken posten.

De Commission de conciliation et d'expertise douanière, waaraan de zaak vervolgens werd voorgelegd, oordeelde daarentegen, dat de betrokken produkten onder post 42.02 B vielen. De zaak werd voor de cour d'appel te Rouen gebracht, dat bij arrest van 6 maart 1984 eveneens besliste dat post 42.02 B van toepassing was. Tegen dit arrest is cassatieberoep ingesteld door de directeur général des douanes et droits indirects.

Het cassatieberoep steunt op twee middelen. In de eerste plaats wordt gesteld, dat werken „van plastische stoffen", zoals de onderhavige koffers, onder post 39.07 vallen, terwijl post 42.02 van toepassing is op artikelen van „plastische stoffen in vellen". Bovendien sluit hoofdstuk 39 artikelen „van kunstmatige plastische stoffen in vellen, welke behoren tot post 42.02", uitdrukkelijk uit. In de tweede plaats wordt erop gewezen, dat de koffers hun stijfheid danken aan het feit dat zij zijn gegoten, en dat dergelijke artikelen onder hoofdstuk 39 vallen. Daarentegen is post 42.02 van toepassing op soepele artikelen en op artikelen die stijf zijn doordat „het materiaal waaruit zij zijn vervaardigd, is aangebracht op een geraamte of doordat het geheel is verstevigd door het verwerken van steunmateriaal".

De Cour de cassation heeft de behandeling van de zaak geschorst en overeenkomstig artikel 177 EEG-Verdrag het Hof de volgende prejudiciële vraag gesteld:

„Moest verordening nr. 1/71 van de Raad van 17 december 1970 op 23 mei 1979 aldus worden uitgelegd, dat koffers en attaché-cases, vervaardigd uit gelamelleerde kunststoffen, zijnde styreenhars, butadieen en acrylnitryl, gehard in een gietvorm of door persen zonder dat er een geraamte of steunmateriaal in is verwerkt, als produkten van oorsprong uit Taiwan en ingevoerd in een Lid-Staat van de Gemeenschap, onder post 39.07 E IV vielen dan wel onder post 42.02 B of enige andere post van het gemeenschappelijk douanetarief ?"

De beschikking van de Cour de cassation (handelskamer) is op 4 februari 1986 ter griffie van het Hof ingeschreven.

Krachtens artikel 20 van's Hofs Statuut-EEG zijn schriftelijke opmerkingen ingediend door de Commissie van de Europese

Gemeenschappen, vertegenwoordigd door X. Yataganas, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, en door het Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door F. Mansito Caballero, directeur-generaal juridische en institutionele coördinatie EEG, als gemachtigde.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan. Bij beschikking van 3 februari 1987 heeft het de zaak krachtens artikel 95, paragrafen 1 en 2, van het Reglement voor de procesvoering naar de Tweede kamer verwezen.

III — Bij het Hof ingediende schriftelijke opmerkingen

De Commissie en het Koninkrijk Spanje zijn beide van oordeel, dat de betrokken koffers en attaché-cases slechts onder post 39.07 E IV kunnen worden ingedeeld. Zij sluiten zich derhalve aan bij het standpunt van Artimport en verwijzen naar de desbetreffende IDR-toelichtingen.

De Commissie stelt voorop, dat zowel het Comité Nomenclatuur van het GDT als het Comité voor de IDR-Nomenclatuur hadden besloten, koffers en „attaché-cases" onder post 39.07 in te delen. Inzonderheid herinnert zij eraan, dat het Comité voor de IDR-Nomenclatuur reeds in 1967 een standpunt had ingenomen over de indeling van de betrokken artikelen en zich daarbij had laten leiden door de fabricagemethode, namelijk gieten of vacuümgieten, wat genoemde produkten uitsluit van de omschrijving van post 42.02, waar over „reisartikelen van kunstmatige plastische stoffen in vellen" wordt gesproken. In de tweede plaats merkt zij op, dat post 42.02 slechts van toepassing is op de in de omschrijving van die post genoemde artikelen en „soortgelijke bergingsmiddelen". Volgens de IDR-toelichtingen kunnen „bedoelde artikelen... soepel zijn... doordat er geen geraamte of steunmateriaal in is verwerkt; zij kunnen echter ook stijf zijn, indien het materiaal waaruit zij zijn vervaardigd is aangebracht op een geraamte of doordat het geheel is verstevigd door het verwerken van steunmateriaal". De betrokken koffers nu beantwoorden niet aan dit criterium, daar zij hun stijfheid danken aan een hoedanigheid van het gebruikte materiaal zelf. Bodem en deksel zijn namelijk gevormd door gieten of vacuümgieten en de koffers vallen dus buiten de omschrijving van post 42.02.

Het Koninkrijk Spanje is verder van mening, dat uit punt 3, tweede alinea, van dezelfde toelichting volgt, dat artikelen met soortgelijke fysieke kenmerken als leder, namelijk textiel en plastische stoffen, onder post 42.02 moeten worden ingedeeld. Reisartikelen vervaardigd uit gelamelleerde kunstmatige plastische stoffen die nadien in een vorm zijn gegoten, moeten daarentegen onder post 39.07 E IV worden ingedeeld.

De Commissie merkt nog op, dat verordening nr. 1/71 van de Raad van 17 december 1970 waaraan de prejudiciële vraag refereert, de oorspronkelijke basisverordening is, die ieder jaar wordt gewijzigd. Ten tijde van de feiten gold verordening nr. 2800/78 van de Raad van 27 november 1978 tot wijziging van verordening nr. 950/68 betreffende het GDT (PB 1978, L 335, blz. 1). Deze vergissing van de verwijzende rechter is echter niet van belang voor de vraag, die ertoe strekt te vernemen, wat de juiste tariefpost is voor de betrokken artikelen in het kader van verordening nr. 2800/78.

Mitsdien geeft de Commissie het Hof in overweging, de gestelde vraag te beantwoorden als volgt:

„Op 23 mei 1979 moest verordening nr. 2800/78 van de Raad van 27 november 1978 aldus worden uitgelegd, dat koffers en ‚attaché-cases', vervaardigd uit gelamelleerde plastische stoffen, bestaande uit styreenhars, butadieen en acrylnitryl, gehard in een gietvorm of door persen zonder dat er een geraamte of steunmateriaal in is verwerkt, als produkten van oorsprong uit Taiwan en ingevoerd in een Lid-Staat van de Gemeenschap, vielen onder post 39.07 E IV van het gemeenschappelijk douanetarief."

T. F. O'Higgins
rechter-rapporteur